

Братчик Кролик і Братчик Горобчик

Джоель Чандлер Гарріс

Дядечко Римус сидів похмурий. Кілька разів він навіть зітхнув важко і закректав. Джоель зрозумів, що чимось засмутив дядечка Римуса.

Він ніяк не міг пригадати, що ж такого поганого накоїв, але все ж йому було якось ніяково. Раптом дядечко Римус глянув на нього так сумно-сумно і запитав:

— Що це ти наплів своїй мамі про свого братика?

— Що таке, дядечку Римусе? — запитав хлопчик і почервонів.

— Я чув, що твоя мама хоче покарати його після твого базікання.

— Ну, дядечку Римусе, я ж лише сказав їй, що він смикав часник у тебе на грядці й кинув у мене камінь.

— Послухай, що я тобі скажу, друже, — пробурмотів старий, відкладаючи вбік ярмо, яке він плів. — Послухай, що я скажу: погане це діло — бути ябедою. Ось я вже восьмий десяток на світі живу, а жодного разу не бачив, щоб плітки добром скінчились. Пам'ятаєш, що сталося із пташкою, яка пліткувала про Братчика Кролика?

Хлопчик не пам'ятав, але йому дуже хотілося послухати про це. Йому кортіло знати, яка ж це пташка була ябедою, пліткаркою і пустомелею.

— Це був такий собі горобець-стрибунець, — вів далі старий. — Горобці завжди втручались у чужі справи. І зараз у них така звичка лишилася.

Тут він клюне, там цвірінькне і все пліткує, і все пліткує.

Одного разу, після того, як Братчик Черепаха перехитрував Братчика Кролика, сидів Кролик у лісі й міркував, як би йому відігратися. Коти шкребли в нього на душі, дуже злий він був, Братчик Кролик. І лаявся, і бурчав — просто лихо, краще й не говорити про це в казці. Думав він, думав, потім раптом схопився та як крикне:

— Гаразд, дідько його бери, осідлаю я знову Братчика Лиса! Покажу Матінці Мідоус з доньками, що я хазяїн Старого Лиса, — як хочу, так і кручу ним!

Братчик Горобчик з дерева те почув і заспівав:

А я скажу Братчику Лису!

А я скажу Братчику Лису!

Цінь-цвірінь, розповім,

Цінь-цвірінь розповім!

Братчик Кролик трохи знітився і не знав, як же бути. А потім додумався: хто першим прийде, тому й повірить Братчик Лис. Пострибав додому — стриб-скік, стриб-скік! — дивиться, аж ось і він сам Братчик Лис простує стежкою.

— Як це розуміти, Братчику Лисе? — почав Кролик. — Кажуть, ти хочеш мене на той світ загнати, діточок передушити, а хатинку зруйнувати.

Лис ледь не сказився від злості:

— Звідки ти це взяв? Хто тобі таке сказав, Братчику Кролику?

Кролик спершу вдавав, що не може сказати, а потім зізнався, що Братчик Горобчик

йому про це розповів.

— Ну, я, звісно, спересердя всіх на світі вилаяв, як почув таке, — сказав Братчик Кролик. — І тобі перепало теж, Братчику Лисе.

— А ти наступного разу не вір пустопорожнім балачкам, — відповів Лис. — Ну, бувай здоровий, я піду, Братчику Кролику!

Побіг Братчик Лис геть, зирк — Горобець з кущика на дорогу злетів.

— Братчику Лисе, — гукає, — агов, Братчику Лисе!

А Лис знай трюхикає потихеньку, ніби й не чує. Горобчик за ним навздогін:

— Братчику Лисе! Постривай, Братчику Лисе! Я щось знаю... Послухай лишень!

А Лис усе біжить та біжить, ніби й чути не чує і бачити не бачить Братчика Горобчика. Потім влігся на узбіччі, ніби зібрався подрімати. Горобчик все гукає його та й гукає, а Старий Лис анічирк у відповідь.

Підскочив до нього Горобчик зовсім близьенько:

— Братчику Лисе, а що я тобі скажу!

Повернув голову Лис, каже:

— Сядь-но мені на хвіст, Братчику Горобчику. На одне вухо я недочуваю, а друге зовсім не чує. Сядь на хвіст.

Сів Горобчик йому на хвіст.

— Усе ще не чую, Братчику Горобчику! На одне вухо я недочуваю, а друге геть нечує. Сядь мені на спину.

Сів Горобчик йому на спину.

— Стрибни мені на голову, Братчику Горобчику. Я на обидва вуха глухий.

Стрибнув на голову Горобчик.

— Стрибни мені на зубчик, Братчику Горобчику. На одне вухо я недочуваю, а друге зовсім не чує.

Стрибнув Горобчик Лису на зубчик, а Лис...

Тут дядечко Римус заговк, широко роззявив рота і стулив знову, так що стало зрозуміло, чим уся справа скінчилася.

Братчик Лис проковтнув його, дядечку Римусе? — запитав про всяк випадок хлопчик.

— Наступного ранку, — відповів дядечко Римус, — йшов дорогою Братчик Ведмідь і надібав там пір'їнки. І чутки пішли лісом, що Матінка Сова знову з'їла когось на сніданок.